

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 697/2019
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Александар Грујичић, адвокат из ... и Бојан Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1100/2018 од 19.10.2018. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1100/2018 од 19.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1100/2018 од 19.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1738/17 од 29.08.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужиоцу повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету Ии 17238/15. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном, у наведеном предмету, исплати износ од 400 евра у динарској противвредности, са каматом и на начин како је изреком наведено, док се захтев тужиоца преко досуђеног износа па до траженог износа од 1.000 евра у динарској противвредности са законском каматом како је изреком наведено, одбија као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име материјалне штете за састав предлога за поравнање од 13.03.2017. године исплати износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.500,00 динара, са законском затезном каматом, како је изреком наведено, док се захтев за накнаду трошкова поступка преко досуђеног па до траженог од 58.500,00 динара, са законском затезном каматом од доспелости до плаћања, одбија. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка тужене којим је тражила да се обавеже тужилац на исплату износа од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1100/2018 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што се одбацује тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету Ии 17238/15. Ставом другим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу става другог изреке, као и у ставовима трећем, четвртном и петом изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става другог изреке, тако што се обавезује тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у наведеном предмету, исплати износ од 300 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, са законском затезном каматом од 29.08.2018. године, до исплате, како је изреком наведено, док се захтев тужиоца преко овог износа, па до износа досуђеног побијаном одлуком од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом од пресуђења, одбија као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне – другостепене пресуде (у делу одлуке којом је преиначена првостепена пресуда и одбијен захтев за правично задовољење преко досуђеног износа од 300 евра у динарској противвредности до траженог износа и у одбијајућем делу одлуке о трошковима спора), тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају о ревизији није могуће одлучивати као о изузетно дозвољеној. Побијана одлука донета је уз примену одговарајућих одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примењује у овој врсти поступка, јер правилна примена материјалног права у поступцима за заштиту права на суђење у разумном року, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. наведеног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. ЗПП, у вези са чланом 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Законом о заштити права на суђење у разумном року, у члану 27., прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.), као и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Имајући у виду да у поступку по захтеву за новчано обештећење није прописана могућност изјављивања ревизије, сагласно члану 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, а недозвољена је и сагласно члану 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Ревизијом тужилац побија и другостепену одлуку о трошковима спора. Како се ревизијом побија решење којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена у том делу, сагласно члану 403., у вези члана 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**